

۲۰۲۱/۱۲/۰۱

خلیل الله معروفی

رحلتِ یک بزرگمرد در هجرت

نامه تسلیت

با یکعالم بی‌باوری خیر درگذشت استاد بزرگوار "محمد اسحاق نگارگر" را در پورتال "افغان جرمن آنلاین" خواندم و گریستم. شخصیتی، که برای اکثریت مطلق نویسندگان افغان حیثیت "استاد" را داشت، خاموشانه و بی‌کبارگی رخت سفر بریست و رهسپار کوی جانان گشت. من مع‌الاسف حضور آن عالیجناب را در نیافته بودم، مگر میتوانم ادعاء کنم، که هربار از خلال مقالاتشان گویا شرفیاب حضورشان میشده ام. نوشته‌های گهربیز این استاد ممتاز و عدیم النظیر را با شوق و ولع تمام میخواندم و از آنها لذتها همبیردم. استاد نگارگر مختصر مینوشت اما بسیار جامع؛ و آنقدر جامع و دلچسپ، که خواننده را با خود میبرد به عالمی، که خود میخواست. به یاد ندارم، که در جایی مطلبی از آن بزرگوار را دیده باشم ولی به خواندنش نپرداخته باشم.

"استاد نگارگر" ادیب و شاعر چیره‌دست بود و به منوال قدیم و جدید شعر میگفت. سبک خاص قلم ایشان و تبحر کاملی، که در القاء و افاده ادبی داشتند، مقالاتشان را جلوت بیشتری میبخشید، بالخاصه، که مطالب خود را با چاشنی بی از عرفان می‌اراستند.

استاد نگارگر در طول زندگانی خود چرخش عجیبی را از سر گذشتاند، که کمتر نصیب ابنای روزگار میشود. وی، که در جوانی اعتقاد راسخ به مارکسیزم داشت و از رهبران آتش نفس یک جنبش سیاسی چپ به شمار میرفت، از "مادیّت" برید و یکسره به "معنویّت" گرائید؛ مرید حضرات خداوندگار بلخ، مولانا جلال‌الدین رومی و ابوالمعانی عبدالقادر بیدل گشت و آنقدر در بحر بیکران عرفان و تصوّف غوطه‌ور شد، که خود یک تکه معنویّت گشت؛ و نمونه خداجوئی و یکتاپرستی.

مردم المان مُدام میگویند، که "مرگ جزء زندگی‌ست"، و این چیز دیگری نیست، غیر از «كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ».

حالا، که "استاد نگارگر" در میان ما نیست، از درگاه خداوند عالمیان استادعاء دارم، که فردوس برین و جنات نعیم را نصیب آن مرحوم مغفور گرداناد و به فامیل گرامی و بازماندگان محترم ایشان صبر جمیل و اجر جزیل عنایت فرمایاد. قلبم با یقین کامل میگوید، که:

یاد استاد تا جهان است، جاودان است!!!

برای مطالب دیگر خلیل الله معروفی روی عکس کلیک کنید

